



Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 25. februar 2020 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 22	20/00183-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3106039 (20/1067)	1
Sak 23	20/00196-2	Klage over avslag på søknad om tilskudd til fagskoleutdanning (20/1659) - Astrologiskolen Herkules AS	3
Sak 24	20/00199-2	Klage - Vedtak om avslag på beboerkort sone D (20/2332)	8
Sak 25	20/00139-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (19/10043) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 26	20/00165-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (20/10012) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 27	20/00198-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (19/10000) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 28	20/00245-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (20/10100) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 29	20/00246-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (20/10036) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 30	20/00160-2	Bortfall av vedtak om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (19/10063) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 31	20/00210-2	Klage - Avslag på søknad om tilsagn om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (20/10055) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 32	20/00212-2	Klage - Avslag på søknad om tilsagn om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Sagene (20/10037) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 33	20/00156-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (19/9998) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 34	20/00197-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (19/10070) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 35	20/00202-2	Klage - Avslag på søknad om forlengelse av leiekontrakt i en av Oslo kommunes kultureiendommer (20/2171) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 36	20/00209-2	Klage - Avslag på søknad om forlengelse av leiekontrakt i en av Oslo kommunes kultureiendommer (20/2423) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 37	20/00226-2	Klage - Avslag på søknad om forlengelse av leiekontrakt i en av Oslo kommunes kultureiendommer (20/2124) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 38	20/00168-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (19/10163) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 39	20/00172-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (20/10060) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 40	20/00213-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (19/10079) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 41	20/00215-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (20/10101) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 42	20/00251-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (20/10121) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 43	20/00194-2	Klage på krav om betaling av barnehageplass i oppsigelsestid - Bydel St. Hanshaugen (20/100016) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 44	20/00184-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (19/10057) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 45	20/00187-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (19/10059) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 46	20/00188-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (19/10061) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 47	20/00190-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (19/10060) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 48	20/00191-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (19/10056) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 49	20/00235-3	Klage på tjenestepåtale (20/100053) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 50	20/00084-5	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 25. februar 2020

Sak 22 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3106039 (20/1067)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.01.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.11.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3106039 for overtrjedelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling utenfor bygården.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1. Klagers anførsler

Sannergata 13 A-B AS, ved Øie Eiendomsforvaltning AS, påklaget vedtaket den 3.12.2019. I klagen anføres det at det er etablert vaktmesterrutiner hvor fortauet blir renholdt en gang i uken. Videre anføres det at Bymiljøetaten burde ha varslet gårdeier om forholdet før det ble ilagt miljøgebyr.

Den 21.11.2019 ble det i Sannergata ved nr. 13 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården. Det lå blant annet sigarettssneiper, snusposer, en ødelagt paraply og gammel emballasje flere steder på bakken. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-o). Bymiljøetaten returnerte til stedet den 26.11.2019. Det ble registrert at fortauet ikke var rengjort, og følgelig besluttet etaten å illegge et miljøgebyr (dok 2). I den forbindelse fotograferte betjenten forholdene på nytt (dok 4a-n).

Bymiljøetaten identifiserte Sannergata 13 A-b AS, Jernbanegata 8, 2004 Lillestrøm, som ansvarlig gårdeier. Miljøgebyr med følgebrev ble sendt den 27.11.2019 (dok 5).

3. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Sannergata 13 A-B AS er, som ansvarlig gårdeier, part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 27.11.2019. Klagen ble fremsatt 3.12.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-3. Etaten er av den oppfatning at den mengden søppel som ble observert, viser at fortauet bar preg av manglende renhold. Etaten mener at tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav til gårdeiere i indre by. Sentrumsnære strøk med butikker, utesteder og lignende, må påregne hyppigere renhold enn mer perifere strøk.

Etaten viser videre til at de ikke har rutiner for å varsle gårdeier før det ilegges et miljøgebyr. Gårdeier er selv ansvarlig for å ha etablert rutiner for tilsyn med bygården og renhold av fortauet. I de tilfellene hvor Bymiljøetaten tar kontakt med gårdeier er overtredelsens art av slik karakter at forholdet utgjør fare for liv og helse. I slike situasjoner blir gårdeier bedt om å rydde opp i forholdet. I tillegg blir det ilagt miljøgebyr.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 6.12.2019.

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.11.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 310639 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Sannergata ved nr. 13 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Klager har anført at det er etablert vaktmesterrutiner hvor fortauet blir renholdt en gang i uken. Videre anføres det at Bymiljøetaten burde ha varslet gårdeier om forholdet før det ble ilagt miljøgebyr.

Politivedtektene legger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere hvilken grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Faglig sekretariat mener at et jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene legger gårdeier om renhold av fortau. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektenes vilkår. Faglig sekretariat mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne sak omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig lite tid til å fjerne forsøplingen.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med

og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 3.12.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.11.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 310639 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune.

Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Sannergata ved nr. 13 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klager har anført at det er etablert vaktmesterrutiner hvor fortauet blir renholdt en gang i uken. Videre anføres det at Bymiljøetaten burde ha varslet gårdeier om forholdet før det ble ilagt miljøgebyr.

Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Klagenemnda mener at et jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene tillegger gårdeier om renhold av fortau. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektenes vilkår.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere hvilken grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt mener klagenemnda at den form for forsøpling som det er tale om i denne sak omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/00196]

Sak 23 Klage over avslag på søknad om tilskudd til fagskoleutdanning (20/1659) - Astrologiskolen Herkules AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for oppvekst og kunnskap, har i brev av 16.01.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Astrologiskolen Herkules AS, heretter klager, har søkt om driftsmidler for profesjonsstudiet del I for studieåret 2019-2020. Oslo kommune ved Utdanningsetaten har avslått søknaden. Klager har klaget på avslaget. Utdanningsetaten har opprettholdt sitt vedtak og sendt saken over til faglig sekretariat for behandling.

Faglig sekretariat anbefaler at Utdanningsetatens vedtak opprettholdes.

Vilkår for klagebehandling

Det følger av forvaltningsloven § 28 første ledd at enkeltvedtak kan påklages. I brev fra Kunnskapsdepartementet til Utdanningsetaten av 23.09.2019 slår departementet fast at klageinstans for fylkeskommunens vedtak i saker om tildeling av fagskoletilskudd er fylkestinget, jf. fvl. § 28 andre ledd første punktum. Klagen skal dermed behandles av Oslo kommunes klagenemnd.

Klager har overholdt klagefristen. Klagen er signert av leder av skolens styre. Vilkårene for klagebehandling er oppfylt, og klagen tas til behandling.

Bakgrunn for saken

Fagskoleutdanning er yrkesrettet utdanning på nivået over videregående opplæring. Fagskoler tilbyr korte, yrkesrettede utdanninger som sikter på å få kandidater raskt inn i arbeidslivet. Regjeringen vil at høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleutdanning) skal styrkes og bli mer synlig som et utdanningsvalg etter videregående opplæring, jf. St. Meld. 9 (2016-2017) *Fagfolk for fremtiden*.

I 2018 fikk fylkeskommunen ansvaret for å fordele tilskuddet til private og offentlige fagskoler. Tilskuddet ble tidligere gitt av staten. Driftstilskuddet skal bidra til å dekke kompetansebehovene i samfunnet. I oppdragsbrevet fra Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku) fremgår det at Kunnskapsdepartementet har fastsatt fire mål for driftstilskuddet til fagskoler, jf. Prop. 1 S (2018-2019). Fagskolene skal blant annet «*utdanne kandidater som kan gå rett inn i arbeidslivet, med den praktiske og teoretiske kunnskapen som det er behov for i det enkelte yrket. Det er derfor viktig å vurdere hvor relevante utdanningene er for arbeidslivet*» (Diku - Oppdragsbrev om forvaltning av driftstilskudd til fagskoler i 2019: 3).

Det er opp til den enkelte fylkeskommune hvilke prinsipper som legges til grunn for fordelingen av tilskudd, jf. oppdragsbrevet fra Diku. Fylkeskommunen skal sørge for at det tilbys akkreditert høyere yrkesfaglig utdanning i samsvar med behovet for kompetanse lokalt, regionalt og nasjonalt, jf. lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 3. Det nasjonale ansvaret innebærer at fylkeskommunen skal se utdanningstilbudene i sammenheng på tvers av fylkene og ivareta fagskoler med opptaksgrunnlag nasjonalt eller i flere fylker.

Klager har søkt om tilskudd til fagskoleutdanning for studieåret 2019-2020. Det er ved søknaden blant annet lagt ved NOKUT-krediteringen av tilbudet det søkes om tilskudd til, og skolens studiehåndbok og plan som beskriver innholdet i tilbudet og gjennomføring av opplæringen. Det er også lagt ved Norsk Astrologisk Forenings vurdering av bransjens etterspørsel etter kompetansen som tilbudet gir. Oslo kommune ved Utdanningsetaten har avslått klagers søknad om tilskudd. I vedtaket heter det at fylkeskommunen må følge bestemmelsene i oppdragsbrevet fra Diku. Etaten viser til at det i oppdragsbrevet fremgår at Kunnskapsdepartementet har fastsatt fire mål for driftstilskudd til fagskoler, herunder at fagskolene skal «*utdanne kandidater som kan gå rett inn i arbeidslivet, med den praktiske og teoretiske kunnskapen som det er behov for i det enkelte yrket. Det er derfor viktig å vurdere hvor relevante utdanningene er for arbeidslivet*».

Etaten viser videre til at fylkeskommunen i henhold til lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 3 skal sørge for at det tilbys godkjent høyere yrkesfaglig utdanning som tar hensyn til lokalt, regionalt og nasjonalt kompetansebehov innenfor prioriterte samfunnsområder. Etaten opplyser at kompetansebehovsutvalget (KBU) har fastslått at det er vedvarende mangel på kvalifisert arbeidskraft og kompetanse, særlig innen helse- og omsorgssektoren og innen bygg- og anlegg. Etaten viser også til at NHOs kompetansebarometer fra 2018 hvor det fremkommer at det er størst behov for fagskoleutdanninger innen naturvitenskapelige fag, håndverksfag og tekniske fag. Den nest mest etterspurte retningen er innenfor økonomi og administrative fag.

Utdanningsetaten skriver videre i vedtaket at de prioriterer allerede igangsatte tilbud, tilbud som bidrar til kompetanseheving og tilbud som møter arbeidslivets behov. Det heter videre at «*Fylkeskommunen tildeler midler til fagområder innen helse- sosial- og omsorgsfag, håndverksfag, tekniske fag og kunstfag.*» Det konkluderes derfor med at Utdanningsetaten vil prioritere driftsmidler til fagskoler som sikter på å utdanne fagskolekandidater som kan gå rett inn i arbeidslivet etter endt utdanning. Det vurderes i vedtaket at behovet for fagskoleutdannede innen astrologi og esoterisk astrologi er marginalt.

Klager har påklaget vedtaket. Klager anfører for det første at vedtaket i realiteten innebærer en urimelig forskjellsbehandling, og for det andre at vedtaket er ugyldig og må oppheves. Til det første viser klager til at den norske stat har gitt driftstilskudd til flere fagskoler der yrkesfeltet er lite og utøveren i hovedsak må forvente selvstendig næring. I Oslo peker klager på blant annet Einar Granum Kunstfagskole og Bårdar Akademiet. Klager påpeker at rettsreglene ikke stiller krav til størrelsen på yrkesfeltet. I den forbindelse viser klager til Stortingsmelding nr. 9 (2016-2017) der det i kapittel 1 følger at fagskolen er en forutsetning for innovasjon og nye næringer. Klager viser til at fagskolen tilfredsstiller alle kvalitetskrav NOKUT har vurdert.

Hva gjelder vedtakets ugyldighet, viser klager til at det ikke finnes støtte i sakkyndig vurdering for at aktivitetene på de fire fagfeltene er marginale. Klager mener derfor at kravet til begrunnelse ikke er oppfylt, og at dette kan ha virket bestemmende for vedtakets innhold.

Klager viser til brev fra Norsk Astrologisk Forening (NAF) der de faktiske forhold er beskrevet. NAF har beregnet at det omtrentlige tall av hel- eller deltidspraktiserende astrologer i Norge ligger et sted oppunder 300. Klager mener derfor at behovet for, og etterspørselen etter astrologens kapasitet og kompetanse dermed er godt etablert i Norge.

Klager viser videre til at Astrologiskolen Herkules er den eneste som utdanner astrologer i Norge, og at skolen således har et nasjonalt opptaksgrunnlag. Klager anfører at fylkeskommunen i henhold til fagskoleloven § 3 skal sørge for at det tilbys akkreditert fagskoleutdanning i samsvar med behovet for kompetanse nasjonalt. Klager mener derfor at fylkeskommunen ikke bare kan se på behovet lokalt i Oslo.

I behandlingen av klagen viser Utdanningsetaten til at det av fagskoleloven § 29 første ledd følger at «fagskoler kan søke om offentlige tilskudd fra fylkeskommunen.» Det vises videre til bestemmelsens forarbeider, der det heter at «bestemmelsen gir kun en rett til å søke tilskudd, og ikke en plikt for fylkeskommunen til å yte offentlig tilskudd.»

Det heter videre: «Fylkeskommunen skal sørge for at det tilbys godkjent høyere yrkesfaglig utdanning som tar hensyn til lokalt, regionalt og nasjonalt kompetansebehov innenfor prioriterte samfunnsområder, jf. § 3 Lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven).

Det er vedvarende mangler på kvalifisert arbeidskraft innen helse- og omsorgssektoren samt fagarbeidere til bygg og anlegg (NOU 2019: 2 – Fremtidige kompetansebehov II: 12). NAVs bedriftsundersøkelse i både 2018 og 2019 viser store rekrutteringsproblemer innen helse- og omsorgssektoren og innen bygg- og anleggsvirksomhet. Oslo kommune prioriterer allerede igangsatte tilbud. Vi prioriterer fagområder innen helse-, sosial- og omsorgsfag samt bygg-, anlegg- og håndverksfag. Deretter prioriteres tilbud som bidrar til kompetanseheving og tilbud som bidrar til at målgruppen kan gå rett inn i yrkeslivet. Dette samsvarer i hovedsak med de tidligere statlige prioriteringer og kompetansebehov.

Utdanningsetaten har vurdert at Profesjonsstudiet i esoterisk astrologi del I ikke oppfyller de kriterier og prioriteringer som er satt av Utdanningsetaten. Fagskolene skal utdanne kandidater som kan gå rett inn i yrkeslivet og det er derfor viktig å vurdere hvor relevant utdanningen er for arbeidslivet. Vi har vurdert at studiet er ikke et prioritert fagområde og lite relevant for arbeidslivet»

Til anførselen om forskjellsbehandling, skriver Utdanningsetaten at den ikke er enig i at vedtaket innebærer forskjellsbehandling. Etaten viser blant annet til at Einar Granum Kunstfagskole og Bårdar Akademiet er skjermet for fylkeskommunens prioriteringer, og at Oslo kommune derfor ikke kan omprioritere tilskuddet som er knyttet til disse fagskolene. Dette fremgår av oppdragsbrevet fra Diku. Utdanningsetaten viser videre til at akkreditering fra NOKUT ikke nødvendigvis medfører vedtak om driftstilskudd. Fylkeskommunen skal sørge for at det tilbys fagskoleutdanning som tar hensyn til lokalt, regionalt og nasjonalt kompetansebehov innenfor prioriterte områder. Det er opp til den enkelte fylkeskommune hvilke prinsipper og prioriteringer som legges til grunn for fordelingen av tilskudd. Etaten viser til at Oslo kommune prioriterer allerede igangsatte tilbud innenfor fagområder innen helse- og omsorgsfag og bygg- og anlegg- og håndverksfag som møter arbeidslivets behov. Utdanningsetaten mener at de prioriterte fagområdene tar hensyn til nasjonale føringer og behov.

Faglig sekretariats vurdering

Det følger av lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 3 at «Fylkeskommunen skal sørge for at det tilbys akkreditert fagskoleutdanning i samsvar med behovet for kompetanse lokalt, regionalt og nasjonalt.» Videre følger det av § 29 første ledd om offentlig tilskudd og egenbetaling at «Fagskoler kan søke om offentlig tilskudd fra fylkeskommunen.»

Spørsmålet i denne saken er om det er usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules har fått avslag på sin søknad om tilskudd. Videre er det spørsmål om begrunnelsen for vedtaket er tilstrekkelig, eller om vedtaket er ugyldig på grunn av manglende begrunnelse.

Klager anfører at det er usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules har fått avslag på tilskudd når andre fagskoler innenfor mindre fagområder har fått tilskudd. Utdanningsetaten viser til at Oslo kommune prioriterer allerede igangsatte tilbud på fagområder innenfor helse-, sosial- og omsorgsfag samt bygg-, anlegg- og håndverksfag som møter arbeidslivets behov. Utdanningsetaten viser videre til forarbeidene til fagskoleloven § 29, der det fremgår at «bestemmelsen gir kun en rett til å søke tilskudd, og ikke en plikt for fylkeskommunen til å yte offentlig tilskudd.»

Det er på det rene at fylkeskommunen ikke har noen plikt til å yte offentlig tilskudd selv om en fagskole har fått akkreditering fra NOKUT, slik Astrologiskolen Herkules har. Av «Oppdragsbrev om forvaltning av driftstilskudd til fagskoler i 2019» fra Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku) fremgår det under punkt 2.4 om tildelingskriterier: «Det er opp til den enkelte fylkeskommune hvilke prinsipper som skal legges til grunn for fordelingen av tilskudd, men fylkeskommunen skal bidra til et mangfold av private og offentlige tilbydere.»

Faglig sekretariat kan ikke se at de prioriteringer Utdanningsetaten har lagt til grunn utgjør en usaklig forskjellsbehandling. Klager har vist til at det er andre, mindre fagområder som har fått tilskudd. Faglig sekretariat viser her til at de skolene klager henviser til, er fagskoler som før 2018 fikk tilskudd over Kunnskapsdepartementets budsjett, og som er skjermet av Kunnskapsdepartementet i en overgangsperiode til og med 2020. Det fremgår av oppdragsbrevet fra Diku at tilskudd til disse skolene ikke kan omprioriteres.

Faglig sekretariat kan etter dette ikke se at det innebærer en usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules ikke har fått tilskudd.

Klager anfører at begrunnelsen bygger på feil faktagrunnlag, og at vedtaket derfor er ugyldig. Klager viser til at fagfeltene skolen tilbyr ikke er marginale, og viser til brev fra Norsk Astrologisk Forening (NAF) hvor det fremgår at det er oppunder 300 hel- og deltidspraktiserende astrologer i Norge. Det følger av forvaltningsloven § 24 at vedtak skal begrunnes. Om begrunnelsens innhold, heter det i § 25 at vedtaket skal vise til de rettsregler og faktiske forhold det bygger på. I denne saken har Utdanningsetaten redegjort for de regler som gjelder på området. Videre har etaten redegjort for de faktiske forholdene, herunder hvilke prioriteringer Oslo kommune benytter ved tildeling av tilskudd til fagskoler. Slik faglig sekretariat leser begrunnelsen, synes det ikke å ha blitt lagt avgjørende vekt på at yrkesfeltet er marginalt, men snarere at Oslo kommune ønsker å prioritere andre yrkesretninger.

Faglig sekretariat mener etter dette at Utdanningsetatens begrunnelse oppfyller kravene i fvl. §§ 24 og 25.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at Utdanningsetatens vedtak om ikke å innvilge driftstilskudd til Astrologiskolen Herkules opprettholdes.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for oppvekst og kunnskap, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Utdanningsetatens vedtak om å avslå søknad om driftsmidler for Profesjonsstudiet del I ved Astrologiskolen Herkules opprettholdes.

Det følger av lov om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 3 at *«Fylkeskommunen skal sørge for at det tilbys akkreditert fagskoleutdanning i samsvar med behovet for kompetanse lokalt, regionalt og nasjonalt.»* Videre følger det av § 29 første ledd om offentlig tilskudd og egenbetaling at *«Fagskoler kan søke om offentlig tilskudd fra fylkeskommunen.»*

Spørsmålet i denne saken er om det er usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules har fått avslag på sin søknad om tilskudd. Videre er det spørsmål om begrunnelsen for vedtaket er tilstrekkelig, eller om vedtaket er ugyldig på grunn av manglende begrunnelse.

Klager anfører at det er usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules har fått avslag på tilskudd når andre fagskoler innenfor mindre fagområder har fått tilskudd. Utdanningsetaten viser til at Oslo kommune prioriterer allerede igangsatte tilbud på fagområder innenfor helse-, sosial- og omsorgsfag samt bygg-, anlegg- og håndverksfag som møter arbeidslivets behov.

Utdanningsetaten viser videre til forarbeidene til fagskoleloven § 29, der det fremgår at *«bestemmelsen gir kun en rett til å søke tilskudd, og ikke en plikt for fylkeskommunen til å yte offentlig tilskudd.»*

Det er på det rene at fylkeskommunen ikke har noen plikt til å yte offentlig tilskudd selv om en fagskole har fått akkreditering fra NOKUT, slik Astrologiskolen Herkules har. Av «Oppdragsbrev om forvaltning av driftstilskudd til fagskoler i 2019» fra Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (Diku) fremgår det under punkt 2.4 om tildelingskriterier: *«Det er opp til den enkelte fylkeskommune hvilke prinsipper som skal legges til grunn for fordelingen av tilskudd, men fylkeskommunen skal bidra til et mangfold av private og offentlige tilbydere.»*

Klagenemnda kan ikke se at de prioriteringer Utdanningsetaten har lagt til grunn utgjør en usaklig forskjellsbehandling. Klager har vist til at det er andre, mindre fagområder som har fått tilskudd. Klagenemnda viser her til at de skolene klager henviser til, er fagskoler som før 2018 fikk tilskudd over Kunnskapsdepartementets budsjett, og som er skjermet av Kunnskapsdepartementet i en overgangsperiode til og med 2020. Det fremgår av oppdragsbrevet fra Diku at tilskudd til disse skolene ikke kan omprioriteres.

Klagenemnda kan etter dette ikke se at det innebærer en usaklig forskjellsbehandling at Astrologiskolen Herkules ikke har fått tilskudd.

Klager anfører at begrunnelsen bygger på feil faktagrunnlag, og at vedtaket derfor er ugyldig. Klager viser til at fagfeltene skolen tilbyr ikke er marginale, og viser til brev fra Norsk Astrologisk Forening (NAF) hvor det fremgår at det er oppunder 300 hel- og deltidspraktiserende astrologer i Norge.

Det følger av forvaltningsloven § 24 at vedtak skal begrunnes. Om begrunnelsens innhold, heter det i § 25 at vedtaket skal vise til de rettsregler og faktiske forhold det bygger på. I denne saken har Utdanningsetaten redegjort for de reglene som gjelder på området. Videre har etaten redegjort for de faktiske forholdene, herunder hvilke prioriteringer Oslo kommune benytter ved tildeling av tilskudd til fagskoler. Slik klagenemnda leser begrunnelsen, synes det ikke å ha blitt lagt avgjørende vekt på at yrkesfeltet er marginalt, men snarere at Oslo kommune ønsker å prioritere andre yrkesretninger.

Faglig sekretariat mener etter dette at Utdanningsetatens begrunnelse oppfyller kravene i fvl. §§ 24 og 25.

Utdanningsetatens vedtak av 06.06.2019 opprettholdes.

[20/00199]

Sak 24 Klage - Vedtak om avslag på beboerkort sone D (20/2332)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.02.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.10.2019 om avslag på søknad fra André Skeie om beboerkort i sone D. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

I klagen anføres det at kjøretøyet har ståhøyde, hvilket vanskeliggjør boligliggende bruk. Videre anføres det at kjøretøyet større burde bli tillagt større vekt enn innredningen, og at kjøretøyet er husstandens eneste bil og benyttes i arbeid- og hverdagssammenheng.

2. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

André Skeie er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10. Vedtak om avslag ble fattet den 16.10.2019. Klagen ble fremsatt 6.11.2019, og er innenfor klagefristen. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

3. Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012. Forskriften § 5 Vilkår for parkeringstillatelse lyder:

«Etter skriftlig søknad tildeles parkeringstillatelse etter følgende kriterier: Både kriterium a) og b) må være oppfylt.

a) Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

(...)

b) Bil

Søker må disponere bil, herunder være registrert som eier eller medeier av bilen i motorvognregisteret.

(...)

Parkeringstillatelse tildeles kun biler som er registrert og har gyldige kjennemerker. Det tildeles ikke parkeringstillatelse til bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»

4. Klagebehandling i første instans

I oversendelsen av klagesaken bemerker Bymiljøetaten at etaten er bundet av beboerparkeringsforskriftens ordlyd og praksis i klagenemnda i saker om tildeling av beboerkort.

I denne saken er kjøretøyet registrert som «Campingbil», og etaten har lagt til grunn at kjøretøyet fremtoning og bruksområde er avgjørende for om kjøretøyet er å anse som en bil i henhold til forskriften. Bymiljøetaten er av

den oppfatning at kjøretøyet i saken er innredet som en bobil, og viser til at det på innsendte bilder fremgår at kjøretøyet har sengeplass, kjøkkenkrok, spiseplass og lagringsplass i skap.

Hva gjelder kjøretøyetets størrelse, bemerker Bymiljøetaten videre at dette ikke er et forhold som trekkes inn i en vurdering av hvorvidt et kjøretøy skal tildeles beboerkort. Det vises til at etaten kun kan ta hensyn til kjøretøyetets registrering eller eventuelle vekt.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 22.11.2019.

5. Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

I denne saken er spørsmålet om kjøretøyet det søkes om parkeringstillatelse for, fyller kriteriene i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Forskriften fastsetter at det ikke gis tillatelse til «bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn».

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Faglig sekretariat viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

Bymiljøetaten viser til at det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret, og at dette underbygger etatens begrunnelse for avslaget.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Klagenemnda har i tidligere saker lagt til grunn at registrering i motorvognregisteret som «campingbil», som den klare hovedregel skal legges til grunn ved vurdering om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet. Det følger av praksis i klagenemnda at det avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyetets fremtoning og bruksområde. I denne saken mener faglig sekretariat at kjøretøyet er innredet som en bobil, med kjøkkenkrok, spiseplass, oppbevaring osv. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil. Når det gjelder bruksområde har klager anført at bilen brukes som privatbil i hverdagen. Faglig sekretariat finner imidlertid ikke å kunne tillegge denne anførselen avgjørende betydning, når det er klart at kjøretøyet er innredet med tanke på bomuligheter.

Klager har også anført at bilen ikke er større enn en personbil. Til dette vil faglig sekretariat bemerke at det ikke har noe å si hvor stort kjøretøyet er, dersom det faller inn under definisjonen «bobil».

Faglig sekretariat har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 b) fjerde ledd.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34.

Klagenemnda skal vurdere de synspunkter klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 16.10.2019. Klagen ble fremsatt 6.11.2019 og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.10.2019 om avslag på søknad fra André Skeie om beboerkort i sone D. Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, fastsetter i § 5 vilkår for innvilgelse av beboerparkeringstillatelse. Det stilles krav til både bosted og til kjøretøy. Begge må være oppfylt for at beboerkort kan innvilges.

I denne saken er spørsmålet om kjøretøyet det søkes om parkeringstillatelse for, fyller kriteriene i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Forskriften fastsetter at det ikke gis tillatelse til «bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn».

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene, som er nevnt i bestemmelsen, skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Klagenemnda viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet på parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

Bymiljøetaten viser til at det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret, og at dette underbygger etatens begrunnelse for avslaget. «Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Klagenemnda mener at registrering i motorvognregisteret som «campingbil» som den klare hovedregel kan legges til grunn ved vurdering av om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet. Kjøretøyets fremtoning og bruksområde er avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil.

I denne saken er kjøretøyet innredet som en bobil, kjøkkenkrok, spiseplass, oppbevaring osv. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil. Klager har også anført at kjøretøyet er husstandens eneste bil, som også brukes som en vanlig personbil av og til. Klagenemnda finner likevel ikke å kunne tillegge den anførselen avgjørende betydning.

Endelig har klager anført at bilen ikke er større enn en personbil. Til dette vil klagenemnda bemerke at det ikke har noe å si hvor stort kjøretøyet er, dersom det faller inn under definisjonen «bobil».

Klagenemnda har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 bokstav b fjerde ledd, og at søker dermed ikke kan få beboerparkeringstillatelse.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/00084]

Sak 50 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 25. februar 2020

Saken gjelder:

Protokollen blir godkjent ved møtets slutt.